

PLAN STRATEGICZNY

EUROPEJSKIEGO URZĘDU DS. BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOCICI NA LATA

2009-2013

PLAN STRATEGICZNY

EUROPEJSKIEGO URZĘDU

DS. BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI

NA LATA **2009-2013**

Przyjęty w Parmie, we Włoszech

18 grudnia 2008 r.

Podpisano: **Diána Bánáti**, przewodnicząca

Spis treści

■	Przedmowa dyrektor wykonawczej EFSA	2
1. ■	Wizja EFSA	4
2. ■	EFSA: od koncepcji do rzeczywistości	6
2.1	Powołanie EFSA — przyczyny	7
2.2	Metody świadczenia doradztwa naukowego	8
2.3	Współdziałanie: współpraca w zakresie bezpieczeństwa żywności	9
2.4	Współpraca z zainteresowanymi stronami	10
2.5	Spójne przekazywanie informacji o ryzyku dotyczącym Europy	11
3. ■	Zmieniający się kontekst	12
3.1	Zrównoważony rozwój	14
3.2	Globalizacja	15
3.3	Nauka i innowacje	16
3.4	Zmieniające się społeczeństwo: zmiany socjodemograficzne i zmiany podejścia konsumentów	17
3.5	Ramy organizacyjne, instytucjonalne i polityczne	18
4. ■	Wyzwania	22
>	1. Zapewnienie zintegrowanej strategii w zakresie doradztwa naukowego dotyczącego łańcucha dostaw żywności, począwszy od miejsca jej wyprodukowania, skończywszy na dostawie do klienta	24
>	2. Terminowa, rzetelna ocena produktów i substancji, a także wniosków podlegających procesowi wydawania zezwoleń regulacyjnych	26
>	3. Koordynacja zestawiania, rozpowszechniania i analizy danych w dziedzinach należących do kompetencji EFSA	28
>	4. EFSA jako najważniejsza organizacja dokonująca metodologii oceny ryzyka i praktyk nie tylko w Europie, ale także na całym świecie	30
>	5. Wzmacnianie zaufania do EFSA i systemu bezpieczeństwa żywności w Unii Europejskiej poprzez efektywne przekazywanie informacji o ryzyku oraz dialog z partnerami i zainteresowanymi stronami	32
>	6. Zapewnienie zdolności reagowania, wydajności i skuteczności EFSA	34
5. ■	Wnioski	36
	Załączniki	38
	Załącznik I – Słownik pojęć	38
	Załącznik II – Obowiązujące prawodawstwo dotyczące EFSA oraz przepisy będące w przygotowaniu, które mogą mieć wpływ na EFSA	39
	Załącznik III – Budżet i personel w latach 2002–2008	48
	Załącznik IV – Budżet i personel w latach 2009–2013	48

 Przedmowa

Catherine
Geslain-Lanéelle

dyrektor wykonawcza

*Z niecierpliwością wszyscy czekamy
na efektywne wprowadzenie
niniejszej strategii w życie*

Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności rozpoczyna szósty rok działalności. Z tej okazji mam przyjemność przedstawić 5-letni Plan strategiczny obejmujący lata 2009–2013, który został przyjęty przez zarząd EFSA 18 grudnia 2008 r. Jak sugeruje tytuł tego dokumentu, plan zawiera strategiczne kierunki działania Urzędu w perspektywie średnio- i długookresowej oraz określa priorytety w odniesieniu do zmieniającego się środowiska operacyjnego. Jest też próbą wskazania czynników stymulujących zmiany i dokonania analizy ich konsekwencji dla organizacji w przyszłości. Szeroki zakres konsultacji prowadzonych podczas opracowywania planu strategicznego umożliwił sieci partnerów EFSA i zainteresowanym stronom oraz podmiotom zaangażowanym w tym procesie uczestniczenie w wytyczaniu przyszłych kierunków działania Urzędu. W wyniku udziału instytucji i agencji europejskich, krajowych agencji bezpieczeństwa żywności, organizacji międzynarodowych, zainteresowanych stron, pracowników EFSA i członków zarządu, a także publikowania wyników konsultacji publicznych na stronie internetowej EFSA wypracowano wiele płaszczyzn działania i zdobyto doświadczenie. Na tej podstawie określono wyzwania w perspektywie kolejnych pięciu lat oraz wskazano działania pozwalające na realizację założonych celów.

Plan strategiczny nie tylko będzie służył przekazywaniu naszej wspólnej wizji, lecz także stanie się podstawą rocznych planów zarządzania oraz zapewni spójność i ciągłość założonych działań. EFSA jest instytucją w Europie zajmującą się rzetelną, świadczoną na najwyższym poziomie oceną ryzyka związanego z bezpieczeństwem żywności i pasz oraz w połączonych obszarach, wskazującą priorytety Urzędu obowiązujące w okresie objętym planem. Plan strategiczny będzie dokumentem dynamicznie modyfikowanym, regularnie poddawany audytom.

Z niecierpliwością wszyscy czekam na efektywne wprowadzenie niniejszej strategii w życie.

Parma, 18 stycznia 2009 r.

Catherine Geslain-Lanéelle,
dyrektor wykonawcza

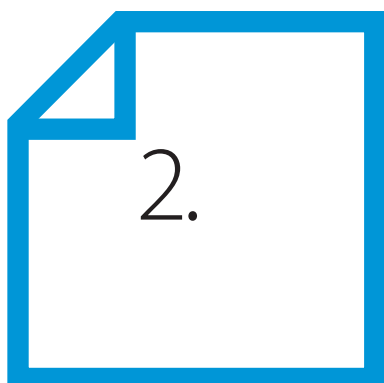

Wizja EFSA

1.

Celem Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności jest uzyskanie statusu europejskiego organu referencyjnego w dziedzinie oceny ryzyka dotyczącego bezpieczeństwa żywności i pasz, zdrowia i warunków życia zwierząt, żywienia i ochrony roślin. Za priorytet jego działania uznano ochronę zdrowia publicznego i zwiększenie poziomu zaufania konsumentów w odniesieniu do całego procesu produkcji i dostaw żywności w Europie. Urząd będzie funkcjonował jako organ niezależny, sprawnie funkcjonujący i godny zaufania partner podmiotów zarządzających ryzykiem, aktywnie działający na rzecz utrzymania maksymalnej ochrony konsumentów zgodnie z wytycznymi Unii Europejskiej.

2009 > >
> > > 2013

EFSA:
od koncepcji
do rzeczywistości

2.1 | Powołanie EFSA — przyczyny

Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) został utworzony z inicjatywy Rady i Parlamentu Europejskiego w 2002 r., w odpowiedzi na obawy dotyczące bezpieczeństwa żywności, które stały się sygnałem do rewizji europejskiego systemu tworzenia prawa żywnościowego. W „Białej księdze dotyczącej bezpieczeństwa żywności”¹ wskazano, że ta europejska agencja odpowiedzialna za naukową ocenę ryzyka związanego z łańcuchem dostaw żywności, niezależna w przekazywaniu informacji w zakresie rodzaju ryzyka, będzie głównym organem zajmującym się wprowadzaniem zmian w prawie żywnościowym. Efekty tych działań przełożą się na zwiększenie zaufania konsumentów do europejskiego łańcucha dostaw żywności, rynku wewnętrznego i handlu międzynarodowego.

Rozporządzenie ustanawiające EFSA² określa zasady analizy ryzyka, umieszczając je w kontekście europejskim, poprzez ustalenie przepisów ogólnych prawa żywnościowego oraz powierzenie Urzędowi odpowiedzialności za przeprowadzanie niezależnej oceny ryzyka na szczeblu europejskim. Zgodnie z rozporządzeniem ogólne kompetencje Urzędu zawierają się w dwóch obszarach. Pierwszy obejmuje świadczenie zintegrowanego, wysokiej jakości, niezależnego i terminowego doradztwa naukowego dotyczącego ryzyka łańcucha dostaw żywności, począwszy od miejsca jej wytworzenia, skończywszy na dostawie do konsumenta. Drugi obszar zawiera jawne przekazywanie informacji wszystkim zainteresowanym stronom i społeczeństwu o możliwości wystąpienia takiego ryzyka. Motywem głównym powołania Urzędu było funkcjonalne oddzielenie zadań związanych z oceną ryzyka i zarządzaniem ryzykiem. W dokumencie europejskiego szczytu w sprawie bezpieczeństwa żywności³ stwierdzono, że rozporządzenie ustanawiające EFSA zapewnia skuteczny zakres określenia misji Urzędu oraz podejmowanie elastycznych działań w wypracowywaniu przepisów.

W roku 2003 Urząd rozpoczął działalność naukową. Pięć lat później rozwinął się jako organizacja nie tylko pod względem zasobów, ale także systemów, sieci, narzędzi, procesów zarządzania i podejmowania innych działań w zakresie posiadanych kompetencji. Prace Urzędu cechują takie wartości, jak otwartość, przejrzystość, wysoki poziom wiedzy, niezależność i zdolność reagowania. W zakresie doradztwa naukowego przekazuje podmiotom zarządzającym ryzykiem podstawową wiedzę dotyczącą ochrony konsumentów oraz działań mających na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia zgodnie z wytycznymi Wspólnoty oraz utrzymania rynku wewnętrznego i handlu międzynarodowego.

¹ „Biała księga dotycząca bezpieczeństwa żywności”, Komisja Europejska, styczeń 2000 r., zob. http://ec.europa.eu/food/food/intro/white_paper_en.htm

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające główne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności

³ Europejski szczyt w sprawie bezpieczeństwa żywności zorganizowany wspólnie przez Komisję Europejską, EFSA i prezydencję portugalską w piątą rocznicę powstania EFSA, zob. http://www.efsa.europa.eu/EFSA/EventsMeetings/efsa_locale-1178620753812_1178621168192.htm

2.

2.2 | **Metody świadczenia doradztwa naukowego**

EFSA wydaje opinie naukowe i porady wypracowane w wyniku konsultacji prowadzonych w 10 panelach naukowych z udziałem komitetu naukowego, przy wsparciu pracowników Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności. Członkowie paneli i komitetu są ekspertami z Europy i innych krajów, wybieranymi w otwartej procedurze na podstawie potwierdzonej wiedzy specjalistycznej, z uwzględnieniem niezależności tych osób. Reakcja Urzędu na wystąpienie ryzyka odbywa się w sposób zintegrowany, z zastosowaniem podejścia multidyscyplinarnego. W miarę potrzeby obejmuje cały łańcuch dostaw żywności i wiąże się z przekazaniem podmiotom zarządzającym ryzykiem wyczerpujących informacji naukowych dotyczących korzyści i porównania rodzajów ryzyka.

Większość prac (około 90%) EFSA prowadzi w odpowiedzi na wnioski Komisji Europejskiej⁴, zaś pozostała część pytań jest kierowana przez państwa członkowskie i Parlament Europejski. Rozporządzenie ustanawiające uprawnia Urząd do inicjowania własnych prac (samostanowienie), co stanowi dodatkowy bodziec do aktywnego działania. Do czerwca 2008 r. Urząd zastosował wyżej wymienioną zasadę 87 razy, a to w dużej mierze pozwoliło na wypracowanie standardowych działań i przygotowanie dokumentów zawierających wytyczne.

Zapotrzebowanie na opinie naukowe stale rośnie. W ciągu pierwszych pięciu lat funkcjonowania Urząd wydał ponad 680 opinii, natomiast tylko w 2007 r. ich liczba wyniosła więcej niż 200. Liczba wydanych opinii nie musi jednak świadczyć o tym, że pod względem jakości i przydatności spełniają one oczekiwania podmiotów zarządzających ryzykiem. Dlatego też na przełomie 2007 i 2008 r. Urząd wprowadził program zapewniania jakości⁵ w celu ciągłego kontrolowania i poprawy jakości pracy na płaszczyźnie naukowej. Program ten obejmuje system oceny wewnętrznej zapewniający konsekwentne stosowanie podstawowych etapów przygotowywania opinii i opracowań naukowych. W roku 2009 EFSA wprowadzi kolejną modyfikację w postaci etapu oceny zewnętrznej, w który zostanie zaangażowany niezależny zewnętrzny zespół ds. audytów. Ponadto rozważa też podjęcie dalszych inicjatyw w celu potwierdzenia jakości stosowanych metod oceny i przygotowywanych produktów. Ważna jest również zdolność reagowania⁶, dlatego EFSA przyjęła przyspieszone procedury w odniesieniu do pilnych kwestii związanych z bezpieczeństwem żywności i pasz, aby wspomóc podmioty zarządzające ryzykiem w terminowym podejmowaniu odpowiednich działań ograniczających wystąpienie ryzyka.

Urząd wypracował politykę i procedury dotyczące deklaracji o braku konfliktu interesów⁷, aby zapewnić niezależność prowadzonej pracy naukowej i innych działań. Wszystkie opracowania badań naukowych Urzędu oraz powiązane dokumenty są ogólnie dostępne na jego stronie internetowej i stanowią dowód na przejrzystość opinii.

⁴ EFSA, rejestr zapytań, zob. http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753812_RegisterOfQuestions.htm

⁵ „Jak pracujemy”, strona internetowa EFSA, zob. http://www.efsa.europa.eu/EFSA/AboutEfsa/efsa_locale-1178620753812_HowWeWork.htm

⁶ Podejścia służące zwiększeniu zdolności reagowania EFSA na pilne zapytania, aktualizacja na stronie internetowej EFSA, lipiec 2007 r., zob. http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753812_1178623591901.htm

⁷ Strona internetowa EFSA, deklaracje o braku konfliktu interesów, zob. http://www.efsa.europa.eu/EFSA/AboutEfsa/WhoWeAre/efsa_locale-1178620753812_DeclarationsInterest.htm

2.3 | Współdziałanie: współpraca w zakresie bezpieczeństwa żywności

EFSA współpracuje z państwami członkowskimi, organami europejskimi, organizacjami międzynarodowymi i organizacjami z krajów trzecich w zakresie wymiany informacji, danych i najlepszych praktyk, określania pojawiających się rodzajów ryzyka i wypracowywania spójnych systemów przekazywania informacji o rodzajach ryzyka w łańcuchu dostaw żywności. W tym celu zorganizowano efektywne sieci skupiające ponad 1000 ekspertów, 30 agencji krajowych⁸ i 200 organizacji naukowych uprawnionych do wykonywania prac na zlecenie Urzędu zgodnie z art. 36 rozporządzenia ustanawiającego. Priorytetem nadal jest wskazywanie pojawiających się rodzajów ryzyka. Urząd poszerzył swoje kompetencje w tym zakresie, aby ściśle współpracować z krajowymi agencjami, krajami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, regularnie gromadząc informacje i inne aktualne dane.

Forum doradcze⁹ skupia przedstawicieli organów krajowych ze wszystkich 27 państw członkowskich oraz państw sąsiednich. Zapewnia platformę współpracy między państwami członkowskimi a EFSA oraz pomiędzy państwami członkowskimi. Przy udziale forum Urząd przygotował strategię dotyczącą współpracy i tworzenia sieci¹⁰, określającą zakres i priorytety współpracy z państwami członkowskimi. Na przełomie 2007 i 2008 r. współpracę tę zacieśniono, tworząc punkty kontaktowe w państwach członkowskich, które umożliwiają porozumiewanie się Urzędu z krajowymi organami ds. bezpieczeństwa żywności, instytutami badawczymi oraz zainteresowanymi stronami na szczeblu krajowym. Punkty kontaktowe mają przede wszystkim ułatwić wymianę informacji dotyczących kwestii naukowych.

Ogólnoeuropejskie zasoby naukowe są uruchamiane w ramach wielu projektów w zakresie współpracy naukowej (ESCO), które przyjęto w 2006 r. Projekty te skupiają się na konkretnych zagadnieniach związanych z bezpieczeństwem żywności i pasz, leżących w obszarze zainteresowań zarówno poszczególnych krajów, jak i Unii Europejskiej, takich jak określenie pojawiających się rodzajów ryzyka.

EFSA współpracuje z innymi agencjami UE (EMEA, EEA, ECDC i ECHA), WCB i niezwiązanymi z żywnością komitetami naukowymi Komisji Europejskiej w celu wymiany przykładów praktycznych oraz informacji. Urząd współpracował m.in. z ECDC w kwestii chorób odzwierzęcych¹¹ i ptasiej grypy. W celu zapewnienia solidnych podstaw do zacieśniania współpracy nadał formalny charakter porozumieniom z ECDC i WCB.

⁸ 27 państw członkowskich oraz kraje sąsiednie

⁹ Art. 27 rozporządzenia 178/2002

¹⁰ Strategia współpracy i tworzenia sieci między państwami członkowskimi UE a EFSA, grudzień 2006 r., strona internetowa EFSA, zob.

¹¹ We wspólnym unijnym sprawozdaniu zbiorczym EFSA/ECDC w sprawie tendencji w chorobach odzwierzęcych i ich źródeł, odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz ognisk chorobowych przenoszonych przez żywność w Unii Europejskiej w 2006 r.

2.

Urząd jest odpowiedzialny za ujednoczenie metodologii gromadzenia danych, zbieranie danych ogólnoeuropejskich i zapewnianie dostępu do nich do własnych celów oraz na potrzeby podmiotów zarządzających ryzykiem i krajowych organów ds. oceny ryzyka. Działania te przyniosły już efekty w dziedzinie chorób odzwierzęcych¹². Inne inicjatywy, np. gromadzenie danych o występowaniu chemikaliów czy podręczna baza danych dotycząca spożycia żywności, obejmująca dane z państw członkowskich, umożliwią dokonanie oceny ryzyka na skalę europejską.

Wiele występujących obecnie rodzajów ryzyka związanych z żywnością ma charakter globalny, dlatego istotne jest przyznanie Urzędowi znaczącej międzynarodowej pozycji w kwestii oceny ryzyka. Pozwoli to na uświadamianie występowania nowych sytuacji obarczonych ryzykiem i uczestniczenie w pracach naukowych zmierzających do rozwiązania tego problemu w wymiarze globalnym. W roku 2007¹³ Urząd sformalizował umowę o poufności z amerykańską Agencją ds. Żywności i Leków (FDA). Prowadzone są rozmowy zmierzające do zawarcia podobnych umów z innymi organizacjami. EFSA aktywnie uczestniczy na poziomie międzynarodowym w ocenie ryzyka i opracowywaniu metodologii oceny ryzyka pod auspicjami WHO/FAO¹⁴ oraz innych instytucji międzynarodowych oraz tworzy powiązania z organami regionalnymi, takimi jak Europejska i Śródziemnomorska Organizacja Ochrony Roślin (EPPO).

W ramach rozszerzającej się Unii Europejskiej EFSA współpracuje z krajami kandydującymi i krajami znajdującymi się w okresie przedakcesyjnym w celu pogłębiania wiedzy na temat pracy Urzędu, tworzenia mechanizmów wymiany informacji oraz angażowania władz krajowych i Komisji Europejskiej w koordynowanie działań w sytuacjach kryzysowych.

2.4 | Współpraca z zainteresowanymi stronami

Otwartość i przejrzystość to główne zasady funkcjonowania Urzędu¹⁵. Rozporządzenie ustanawiające EFSA i metody pracy odzwierciedlają zasady zarządzania określone w „Białej księdze na temat sprawowania rządów w Europie z 2001 r.”¹⁶ oraz ostatnie działania Komisji w związku z programem „Europa dla obywateli”¹⁷. EFSA prowadzi aktywną politykę na rzecz zaangażowania zainteresowanych stron poprzez prowadzenie konsultacji w sprawie najważniejszych dokumentów, np. projektu opinii na temat klonowania zwierząt oraz projektu dokumentów zawierających wytyczne dotyczące organizmów genetycznie

¹² Dyrektywa 2003/99/WE

¹³ Wzmocniona współpraca EFSA i FDA w sprawie bezpieczeństwa żywności, strona internetowa EFSA, lipiec 2007 r., zob. http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753812_1178621165446.htm

¹⁴ Organizmy zmodyfikowane genetycznie – Grupa robocza ds. Kodeksu Żywnościowego

¹⁵ Art. 38, rozporządzenie 178/2002

¹⁶ „Biała księga na temat sprawowania rządów w Europie” przyjęta przez Komisję 25.7.2001, COM (2001) 428 wersja ostateczna

¹⁷ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1904/2006/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiająca program „Europa dla obywateli” na rzecz promowania aktywnego obywatelstwa europejskiego

zmodyfikowanych i dodatków paszowych. Pracownicy Urzędu systematycznie spotykają się z zainteresowanymi stronami, a także współpracują ze społeczeństwem obywatelskim, organizacjami pozarządowymi oraz przedstawicielami konsumentów i łańcucha dostaw żywności, korzystając w tym celu z platformy konsultacyjnej¹⁸.

W roku 2008 Urząd zlecił wykonanie zewnętrznego audytu działań prowadzonych przez zainteresowane strony w celu zapewnienia efektywnej, wzajemnie korzystnej współpracy z zainteresowanymi stronami, spełniającej ogólne oczekiwania. W najbliższych latach nadal będzie przykładać dużą wagę do współpracy z zainteresowanymi stronami, a zwłaszcza z konsumentami.

2.5 | Spójne przekazywanie informacji o ryzyku dotyczącym Europy

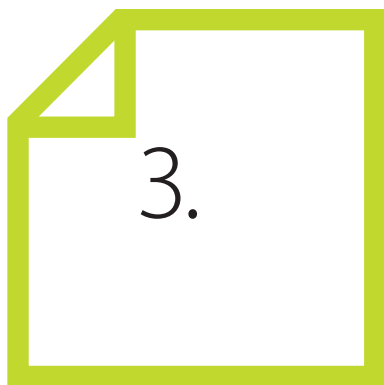
Z chwilą powstania Urząd udostępniła informacje dotyczące prowadzonych prac oraz — poprzez strategię przekazywania informacji¹⁹ — określa ogólne podejście zapewniające zwięzłość, prostotę i prawidłowość przekazywanych informacji na temat ryzyka oraz roli Urzędu i celów, które zamierza on osiągnąć w ramach europejskiego systemu. Informowanie o skomplikowanych zagadnieniach naukowych niemal 500-milionowej populacji mieszkańców UE zróżnicowanych pod względem kulturowym i językowym to duże wyzwanie, któremu EFSA nie jest w stanie sprostać samodzielnie. Dlatego Urząd ściśle współpracuje z krajowymi organami ds. bezpieczeństwa żywności za pośrednictwem grupy roboczej ds. przekazywania informacji działającej przy forum doradczym. Dzięki temu konsumenci otrzymują istotne, właściwe, zrozumiałe i spójne komunikaty, przygotowane na podstawie niezależnych informacji opartych na danych naukowych. EFSA koordynuje również swoje działania w zakresie przekazywania informacji o ryzyku z podmiotami zarządzającymi ryzykiem, zwłaszcza z Komisją Europejską, w celu zwiększenia spójności w zakresie informowania społeczeństwa o ryzyku. Jest to niezwykle istotne podczas sytuacji kryzysowych²⁰.

Kierując się wskazówkami grupy doradczej ds. przekazywania informacji o ryzyku, Urząd dąży do monitorowania i oceny postrzegania przez konsumentów ryzyka i korzyści związanych z żywnością oraz wpływu komunikatów o ryzyku na stan wiedzy, podejście i zachowanie konsumentów.

¹⁸ Platforma konsultacyjna EFSA dla zainteresowanych stron, zakres zadań, zob. http://www.efsa.europa.eu/EFSA/General/iai_stakeholder_platform_tor_september2006_en,2.pdf

¹⁹ Strategie i plany EFSA w zakresie przekazywania informacji o ryzyku, zob. http://www.efsa.europa.eu/EFSA/General/mb_commstrategy_final_20061108.pdf

²⁰ Art. 56 i 57 rozporządzenia WE 178/2002.

Zmieniający się kontekst

Obszary przepisów, które wpływają na pracę EFSA, zmieniły się od daty utworzenia Urzędu i nadal będą się zmieniać. Dyrekcja Generalna (DG) ds. Zdrowia i Konsumentów, z którą EFSA ściśle współpracuje, uznała zaufanie konsumentów, zmieniające się społeczeństwo, zarządzanie i globalizację za najważniejsze czynniki, które będą stymulowały zmiany w zakresie stanowienia przepisów w nadchodzących latach²¹. EFSA przyznaje, że czynniki te będą miały znaczący wpływ na pracę Urzędu w perspektywie długoterminowej. Czynniki te są takie same, jak w przypadku podmiotów zarządzających ryzykiem, niemniej konsekwencje, cele i rozwiązania długoterminowe w przypadku Urzędu, jako organizacji, mogą być inne. W przedłożonych uwagach EFSA wskazała następujące czynniki główne, które będą miały wpływ na organizację w ciągu najbliższych pięciu lat.

²¹ Przyszłe wyzwania: 2009–2014, Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Konsumentów, zob. http://ec.europa.eu/dgs/health_consumer/events/future_challenges_en.htm.

3.

²² Szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego 2002–2012, zob. http://ec.europa.eu/environment/newprg/strategies_en.htm.

²³ Ocena funkcjonowania WPR, listopad 2007 r.

²⁴ Odnowiona strategia zrównoważonego rozwoju UE, 2006 r. – Rada Unii Europejskiej, 15–16 czerwca 2006 r.

²⁵ DG Agri, http://ec.europa.eu/agriculture/foodqual/index_en.htm#sustainability

²⁶ Traktat lizboński, grudzień 2007 r.

²⁷ Nowa strategia w zakresie zdrowia zwierząt (2007–2013): Lepiej zapobiegać niż leczyć, Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Konsumentów, 2007 r.

²⁸ Wkład EFSA w poprawę zdrowia zwierząt w Europie (w przygotowaniu) http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753812_1211902168979.htm.

²⁹ Sprawozdania Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu.

³⁰ Komunikat Komisji, *Strategia UE na rzecz biopaliw*, luty 2006 r.

³¹ Dane szacunkowe ONZ.

³² Reakcja na kwestię wzrostu cen żywności: wskazówki dotyczące działań na szczeblu UE. Komunikat Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z 20.5.2008

3.1 | Zrównoważony rozwój

Rolnictwo na większości obszaru Europy opiera się na intensywnych metodach, z tendencją w kierunku dużych zbiorów, surowców nieskażonych chorobami i stosowania chemikaliów rolniczych. Ocena ich wpływu na glebę, bioróżnorodność, zaopatrzenie w wodę i zanieczyszczenia, potencjalne skażenie upraw, z których wytwarza się żywność lub paszę, oraz skutki dla zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność, nabiera coraz większego znaczenia. Oczekuje się, że potrzeba oceny ryzyka środowiskowego, która stanowi już część oceny ryzyka w niektórych dziedzinach, będzie coraz większa²².

Reformy wspólnej polityki rolnej²³ oraz przestrzeganie zasad polityki ochrony środowiska w odniesieniu do produkcji i żywności i zrównoważonego rozwoju^{24,25} są obecnie podstawowymi czynnikami stymulującymi zmiany, i nadal nimi pozostaną. Większy nacisk na zdrowie i warunki życia zwierząt^{26,27} na szczeblu wspólnotowym będzie miał wpływ na prace i wytyczony kierunek rozwoju EFSA²⁸. Zdrowie i warunki życia zwierząt są nierozdzielnie związane ze sobą i w niektórych przypadkach, kiedy pojawiają się kwestie czynników odzwierzęcych, istnieje ryzyko, że będą miały wpływ na zdrowie publiczne.

Zmiany klimatyczne zgodnie z zapowiedziami również będą miały wpływ na metody oraz sposób produkcji żywności i uprawy roślin. Są również zapowiadane zmiany w występowaniu chorób roślin i zwierząt oraz w strukturze zachorowań²⁹. Zmiany klimatyczne spowodują zmiany w sposobach stosowania chemikaliów rolniczych, zwiększą ryzyko wystąpienia globalnych pandemii, np. ptasiej grypy, a także mogą przynieść nowe wyzwania stawiane przed EFSA w kilku obszarach. Choroba niebieskiego języka w Europie Północnej może być zapowiedzią tego, co może pojawić się w przyszłości.

Przewiduje się, że zaopatrzenie w żywność w Europie będzie w coraz większym stopniu uzależnione od innych czynników, takich jak wzrost zapotrzebowania na żywność i zmiany modeli konsumpcji gospodarek wschodzących, ceny energii, susza na półkuli południowej oraz powiększenie areału gruntów na potrzeby produkcji biopaliw, które począwszy od 2004 r. z roku na rok wzrasta³⁰. Jednocześnie światowe zapotrzebowanie na żywność będzie rosła. Szacuje się, że do roku 2030 świat będzie musiał produkować o około 50% więcej żywności niż obecnie, aby zaspokoić zapotrzebowanie³¹. Zmiany te znajdują odzwierciedlenie w ostatnim gwałtownym wzroście cen żywności³², ale w dłuższej perspektywie trudno dokładnie ocenić, jaki będą miały wpływ na działalność EFSA.

3.2 | Globalizacja

Produkty żywnościowe i składniki żywności pochodzą z całego świata³³. Konsumenci coraz częściej życzą sobie całorocznego dostępu do takich produktów, które wcześniej były produktami sezonowymi. Dania gotowe są dostępne w sprzedaży w wielu państwach członkowskich UE. Nasila się tendencja do światowego handlu żywnością, zarówno w zakresie importu, jak i eksportu³⁴. Ryzyko związane z bezpieczeństwem żywności jest niezależne od granic państwowych. Za pomocą systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt³⁵ przygotowano około 7300 zgłoszeń dotyczących produktów żywnościowych i pasz importowanych na teren Wspólnoty. Ilustrowały one globalny charakter ryzyka i podkreślały konieczność zachowania czujności, aby zapobiec wprowadzeniu do UE zagrożeń zarówno nowych, jak i takich, z którymi już sobie poradzono, np. BSE. To, co w przeszłości mogło być problemem regionalnym lub krajowym, może stać się problemem ogólnoeuropejskim lub nawet globalnym, jeśli będzie występować w powszechnie sprzedawanych lub używanych produktach żywnościowych bądź ich składnikach. Należy poddawać ocenie informacje i dane pochodzące z różnych źródeł, aby podjąć odpowiednie działania w celu ochrony konsumentów.

Duża część pracy Urzędu ma wpływ na standardy, które UE stosuje zarówno na rynku wewnętrznym, jak i w odniesieniu do produktów żywnościowych będących przedmiotem handlu międzynarodowego. Mają one zapewnić osiągnięcie wyznaczonego wysokiego poziomu stanu zdrowia obywateli. W związku z tym możliwe jest, że partnerzy handlowi oraz WTO będą dokładniej przyglądać się pracy EFSA. Oceny ryzyka i inne oceny przeprowadzane przez komitety i organy międzynarodowe zapewne nadal będą stosowane jako punkt odniesienia na arenie międzynarodowej. Urząd — uznawany za główną organizację zajmującą się oceną ryzyka na szczeblu europejskim — będzie zobligowany do wskazania zakresu uczestniczenia w tych dyskusjach.

³³ *Dwustronne stosunki handlowe UE*, Dyrekcja Generalna ds. Handlu, dane statystyczne z czerwca 2006 r., zob. http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2006/june/tradoc_129093.pdf

³⁴ W 2006 r. dynamika eksportu i importu znacznie się zwiększyła, zanotowano 11-procentowy wzrost zarówno eksportu, jak i importu, co było największym wskaźnikiem w ciągu jednego roku od 2000 r. Z 22-procentowym udziałem w całym eksporcie Unii Europejskiej Stany Zjednoczone są głównym konsumentem europejskiego przemysłu żywności i napojów. Eksport do Rosji nadal szybko się zwiększał, w 2006 r. zanotowano znaczący wzrost o 24%. Po raz pierwszy Chiny dołączyły do grona 10 głównych miejsc przeznaczenia eksportu; wartość eksportu do tego państwa wyniosła prawie 1 mld euro.

- Import z Brazylii i Argentyny stanowi 1/5 łącznego importu żywności i napojów UE. Dane statystyczne wskazują na znaczący wzrost importu z państw śródziemnomorskich (+21%), Rosji (+25%), niektórych państw ASEAN (Tajlandii +22%, Wietnamu +60%).
- Import z krajów rozwijających się zwiększył się wyraźnie w ciągu ostatnich 6 lat, zaś w odniesieniu do eksportu wyniki produktów żywnościowych i napojów z UE są zróżnicowane. Źródło: Dane i tendencje na rok 2006 opracowane przez CIAA (Konfederacja Przemysłu Spożywczego UE).

³⁵ Art. 50 ust. 3 rozporządzenia 178/2002, zob. http://ec.europa.eu/food/food/rapidalert/index_en.htm

3.

3.3 | Nauka i innowacje

Strategia lizbońska wskazuje naukę i innowacje jako główne czynniki stymulujące konkurencyjność gospodarczą UE³⁶, natomiast sektor żywności i pasz, którym zajmuje się EFSA, ma największy wpływ na gospodarkę UE, z rocznym obrotem żywnością i napojami wynoszącym około 870 mld euro³⁷. Wschodzące gospodarki, takie jak Chiny, Indie, Rosja i Brazylia, zaczynają dominować w sektorze produktów spożywczych i napojów³⁸, w którym Unia Europejska ma coraz mniejszy udział. Sektor rolno-spożywczy jest zachęcany do większych inwestycji w badania, rozwój i innowacje. Można oczekiwać dalszego wzrostu liczby innowacyjnych produktów żywnościowych i pasz pochodzących zarówno z przemysłu europejskiego, jak i z importu.

Nowe technologie i innowacje w produkcji żywności i pasz stanowią poważne wyzwanie dla EFSA w odniesieniu do jej działalności naukowej, jak również w zakresie przekazywania informacji. Urząd musi znać na bieżąco nowe osiągnięcia w technologii wytwarzania produktów żywnościowych i pasz, przede wszystkim aby móc określić ich znaczenie dla oceny ryzyka. Ocena ryzyka wynikającego z innowacji może budzić wątpliwości związane z brakiem jasnego przekazania danych, niedoinformowaniem i koniecznością zgromadzenia dowodów niezbędnych do przeprowadzenia kompleksowej oceny ryzyka. Postęp innowacyjny i naukowy stwarzają wyjątkowe wyzwania pod względem przekazywania informacji. Aby im sprostać, Urząd musi wypełnić lukę pomiędzy nauką, innowacjami a postrzeganiem sytuacji przez obywateli. Musi też jednoznacznie określić swoją rolę w ocenie nowych technologii, zrozumieniu sposobu postrzegania ryzyka przez konsumentów oraz prowadzeniu konstruktywnego dialogu z zainteresowanymi stronami.

Innowacje w zakresie metod analizy i wykrywania również stwarzają wyzwania dla oceniających ryzyko, ponieważ stają się dostępne kolejne informacje dotyczące obecności substancji w produktach żywnościowych i paszach w zakresie, w jakim wcześniej ich wykrycie było niemożliwe, tak jak w przypadku akryloamidu w produktach żywnościowych. Podobnie postęp w takich dziedzinach, jak genomika i proteomika³⁹, biologia systemów i bioinformatyka będzie miał duży wpływ na pracę EFSA w zakresie oceny ryzyka. Urząd zostanie zobowiązany do badania postępu w tych i innych dziedzinach, by udowodnić swoją czołową pozycję, jeśli chodzi o stosowane techniki i metody oceny ryzyka.

³⁶ Strategia lizbońska: konkurencyjny przemysł żywności – innowacje, badania i rozwój

³⁷ Konfederacja Przemysłu Spożywczego UE (CIAA): *Dane i tendencje europejskiego przemysłu żywności i napojów na rok 2007*

³⁸ Baza danych OECD obejmująca wskaźniki służące do analizy strukturalnej (STAN)

³⁹ Genomika — badanie struktury i funkcji genomów; proteomika — badanie całego zestawu białek zakodowanych w genomie, sprawowanych przez nie funkcji i zależności między nimi

3.4 | Zmieniające się społeczeństwo: zmiany socjodemograficzne i zmiany podejścia konsumentów

Zjawiska demograficzne w UE charakteryzują następujące cechy: starzenie się społeczeństwa, spadek liczby urodzeń, wzrost imigracji i urbanizacji, zmiany stylu życia prowadzące do innych nawyków konsumpcyjnych, a także wydłużanie średniej długości życia⁴⁰. W najbliższych latach z tymi zmianami będą się wiązać nowe cele stawiane przed EFSA w takich obszarach, jak ochrona zdrowia, żywienie i dieta. Przyczynią się one do modyfikacji m.in. dotychczasowych założeń dotyczących wrażliwości społeczeństwa na ryzyko, poziom zużycia, narażenia na różne czynniki i ogólnego stanu zdrowia. Większy wskaźnik otyłości⁴¹, zwłaszcza wśród dzieci, jest dużym problemem z punktu widzenia zdrowia publicznego, potęgowanym przez schorzenia powiązane z otyłością, takie jak cukrzyca, choroby serca i nowotwory. Można się zatem spodziewać, że odżywianie, dieta i jej wpływ na zdrowie będą nadal zajmować główne miejsce w pracach EFSA prowadzonych w najbliższych latach. Większy nacisk położono na kompetencje Wspólnoty w kwestiach ochrony zdrowia⁴². EFSA będzie stale wspierać podmioty zarządzające ryzykiem poprzez zapewnianie doradztwa naukowego i informacji w dziedzinie żywienia oraz kwestiach związanych z przekazywaniem konsumentom informacji o związku między dietą a zdrowiem, np. opracowywanie wytycznych w zakresie prawidłowego żywienia. Ocena produktów dietetycznych, nowych artykułów żywnościowych i alergii na żywność będzie ważnym elementem pracy Urzędu w tym obszarze.

Konsumenci coraz poważniej podchodzą do kwestii ochrony środowiska oraz zagadnień dotyczących warunków życia zwierząt⁴³. Obecnie konsumenci są lepiej poinformowani, mają też silniejszą pozycję niż dotychczas. Do takiego stanu przyczyniły się: większy dostęp do informacji uzyskany w wyniku żądań swobody informacji oraz wprowadzenie Internetu jako wyjątkowego środka komunikacji w połączeniu ze wzrostem świadomości za ochronę zdrowia.

⁴⁰ Dokument roboczy służb Komisji, *Przyszłość demograficzna Europy: fakty i dane liczbowe*, maj 2007 r.

⁴¹ Ponad 1/3 obywateli UE ma nadwagę (25 < BMI < 29.9), zaś co dziesiąty jest otyły (BMI > 30) – DG ds. Badań Naukowych, *Zwalczanie otyłości w Europie*, 2007 r.

⁴² Traktat lizboński, grudzień 2007 r., zob. http://europa.eu/lisbon_treaty/index_en.htm

⁴³ Specjalne badanie Eurobarometru nr 238 poświęcone kwestiom ryzyka, luty 2006 r. oraz inne badania Barometru, zob. http://ec.europa.eu/public_opinion/index_en.htm

3.

3.5 | **Ramy organizacyjne, instytucjonalne i polityczne**

Zgodnie z przewidywaniami z początku obecnego okresu finansowego EFSA osiągnie pełną wydajność dopiero w latach 2009–2010 (wykres 1)⁴⁴. Niemniej Urząd podejmuje coraz więcej zadań od momentu jego utworzenia (wykres 2). Przewiduje się, że ta tendencja będzie się utrzymywać. Konieczne jest zatem, aby w miarę rozwoju organizacja poszerzała swoje systemy zarządzania, by sprostać temu zapotrzebowaniu i zapewnić dostosowanie zasobów do nowych priorytetów. Urząd jest zobligowany do zatrudniania najlepszych pracowników naukowych i personelu, stwarzając środowisko pracy, w którym będą pracować najlepsi.

Wykres 1. Kadra pracownicza i zasoby finansowe EFSA w latach 2002–2013*

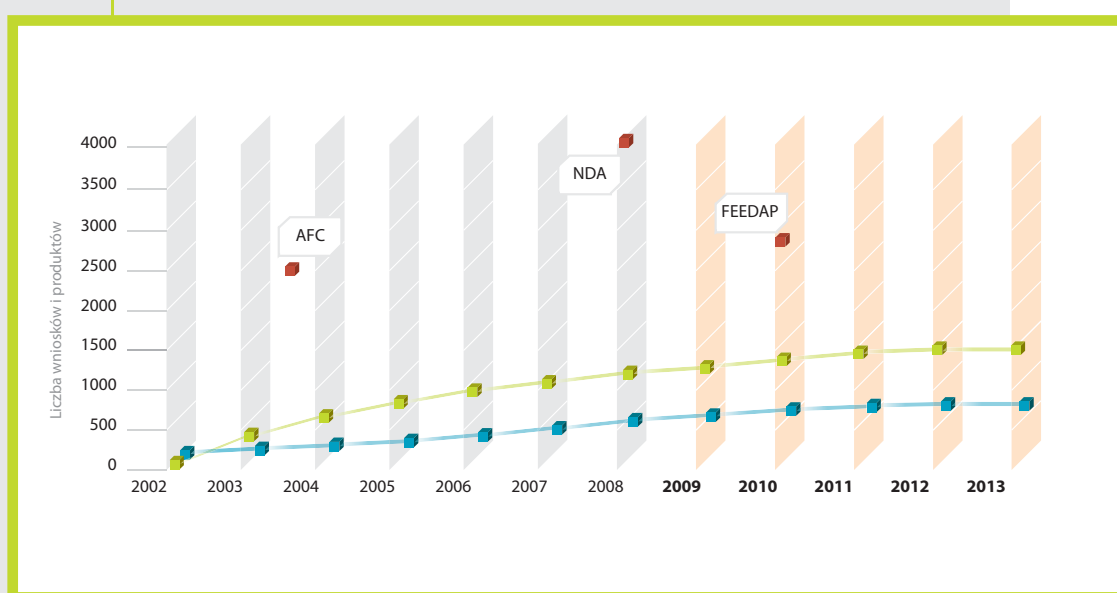

■ Budżet (mln EUR)
■ Personel

* Dane dotyczące lat 2002–2008 zostały faktycznie uzyskane, natomiast dane z okresu 2009–2013 to kwoty przewidziane w budżecie.

⁴⁴ Perspektywa finansowa: roczne plany zarządzania EFSA na lata 2008 i 2009.

Wykres 2. Obciążenie pracą a efekty pracy naukowej EFSA w latach 2002–2013

* Dane dotyczące okresu 2009–2013 są danymi szacunkowymi.

- Maksymalna spodziewana liczba wniosków o poradę naukową
- Krzywa wskazująca tendencję w zakresie wpływających wniosków o poradę naukową
- Krzywa wskazująca tendencję w zakresie produktów naukowych

3.

Na pracę EFSA mogą mieć wpływ również inne czynniki. W roku 2009 zostanie powołany nowy skład Komisji Europejskiej i wybrany nowy Parlament Europejski. Proponowany audyt agencji regulacyjnych będzie zawierał ocenę zarządzania agencjami oraz przegląd wewnętrznych systemów Komisji zarządzających jej kontaktami z tymi agencjami. Komisja może ponownie rozważyć możliwość wprowadzenia opłat⁴⁵ za niektóre działania EFSA. Urząd zostanie poddany audytowi zewnętrznemu w 2011 r.⁴⁶

Włączenie w ostatnim czasie nowych państw do UE i potencjalny akces kolejnych państw kandydujących również stwarzają nowe wyzwania. Odnosi się to przede wszystkim do zagwarantowania, że kompetencje i praca EFSA są rozumiane i znane w tych krajach, natomiast naukowcy z tych państw mogą w pełni uczestniczyć w pracach Urzędu.

⁴⁵ Art. 45 rozporządzenia 178/2002.

⁴⁶ Art. 61 rozporządzenia 178/2002.

Podsumowanie

3.

Należy zwrócić uwagę na zmieniający się kontekst funkcjonowania EFSA oraz kwestie bezpieczeństwa żywności. Trzeba podjąć odpowiednie działania w celu zapewnienia kompleksowej ochrony zdrowia publicznego i zwiększenia zaufania konsumentów. Kluczowe cele Urzędu są następujące:

- > Globalizacja zwiększa prawdopodobieństwo pojawienia się nowych lub ponownego wystąpienia już zaistniałych rodzajów ryzyka w odniesieniu do zaopatrzenia w żywność w Europie;
- > Urząd musi stanąć w obliczu innowacyjnych technologii, zmieniające się praktyk i oceny ryzyka oraz nowe dziedziny nauki;
- > Zrównoważony rozwój oraz zmiany klimatyczne będą uwydatniały konieczność zastosowania zintegrowanego podejścia do oceny ryzyka
- > Zmiany społeczne związane ze strukturą socjodemograficzną, dietą i zachowaniem konsumentów będą miały wpływ na działania EFSA
- > Zmiany prowadzonej polityki i zasad regulacyjnych będą wpływały na obciążenie pracą i priorytety EFSA.

 Podjęcie wyzwań

W celu sprostania wyzwaniom EFSA wskazała sześć głównych obszarów strategicznych i celów dotyczących produktu, na których skoncentruje się przy wytyczaniu kierunku organizacji na następnych pięć lat. Będą one nie tylko poddawane przeglądowi, ale również staną się podstawą rocznych programów pracy Urzędu i planów na lata 2009–2013. Jako integralna część systemu tworzenia prawa żywnościowego Unii Europejskiej Urząd musi zawsze wywiązywać się z przyjętych zobowiązań w świetle zmieniających się priorytetów podmiotów zarządzających ryzykiem i decydentów politycznych.

4.

1

Zapewnienie zintegrowanego podejścia do doradztwa naukowego w dziedzinie łańcucha dostaw żywności, począwszy do miejsca jej wyprodukowania, a skończywszy na dostawie do klienta

Dzięki pełnemu dostępowi do specjalistycznej wiedzy naukowej z całej Europy EFSA dysponuje pokaźnym zasobem wiedzy na temat całego łańcucha dostaw żywności — od ochrony zdrowia i warunków życia zwierząt, ochrony roślin i upraw, aż po żywienie i dietę.

Urząd nadal będzie opierać się na multidyscyplinarnym, zintegrowanym podejściu w swojej pracy, by zapewniać podmiotom zarządzającym ryzykiem kompleksowe doradztwo naukowe. Strategia określana skrótowo „od pola do stołu” ma obejmować, w miarę potrzeby, porównanie oceny ryzyka i oceny stosunku ryzyka do korzyści. EFSA nadal będzie poszukiwać możliwości współpracy z państwami członkowskimi, aby określić wspólne inicjatywy, które będą stanowiły podstawę pracy EFSA w zakresie oceny ryzyka. Zadba, aby oceny ryzyka przeprowadzone przez krajowe agencje żywnościowe i organy międzynarodowe były brane pod uwagę przez członków paneli naukowych i komitet naukowy EFSA. Ponadto będzie świadczyć wysokiej jakości doradztwo w zakresie oceny ryzyka oraz zapewni terminowe przekazywanie trafnych porad przydatnych w działaniach podmiotów zarządzających ryzykiem.

Opierając się na zintegrowanym podejściu, wspólnie z państwami członkowskimi, innymi agencjami europejskimi oraz organizacjami międzynarodowymi i zainteresowanymi stronami Urząd będzie mógł trafnie przewidzieć, ocenić i zareagować na nowe wyzwania w nowym środowisku w odniesieniu do zmian regulacyjnych i klimatycznych, zrównoważonego rozwoju, zmian demograficznych i innych czynników społecznych, globalizacji i pojawiających się rodzajów ryzyka.

⁴⁷ Zobacz: Załącznik II

Zintegrowane podejście

CELE	INICJATYWY	WSKAŹNIKI SUKCESU
1. Kontynuacja prac nad podejściem multidyscyplinarnym w celu zapewnienia doradztwa naukowego	Wykorzystanie komitetu odpowiedzialnego za analizę zgłoszeń do opracowania zintegrowanego podejścia Rozwijanie współpracy uczestników paneli i sieci	Opinie odzwierciedlają pełen zakres odpowiednich umiejętności, do których EFSA ma dostęp Liczba wspólnych działań
2. Zapewnienie Urzędowi dostępu do pełnego zakresu wiedzy specjalistycznej i informacji koniecznych do wypełniania zadań Urzędu	Wnioski o wsparcie ekspertów odzwierciedlają cały zakres wymaganej wiedzy specjalistycznej Współpraca z państwami członkowskimi i organami międzynarodowymi w celu zapewnienia dostępu do wiedzy specjalistycznej, danych i informacji	Bazy danych ekspertów są skuteczne w określaniu wiedzy specjalistycznej Lepsze wyniki regularnych badań satysfakcji ekspertów
3. Zapewnienie jakości ocen EFSA	Wdrożenie programu przeglądu jakości i działań następczych	Lepsze wyniki programu przeglądu jakości

4.

2

Terminowość i wysoka jakość oceny produktów, substancji i wniosków podlegających procesowi wydawania zezwoleń regulacyjnych

Wnioski dotyczące zezwoleń są istotną częścią działalności EFSA. Stanowią wyzwanie ze względu na złożoność naukową, ilość i prawnie obowiązujące terminy. Od daty powstania Urzędu znacząco zwiększył się odsetek zasobów przeznaczonych na wydawanie zezwoleń. Czynniki te należy nadal uwzględniać podczas opracowywania przyszłych planów, jeśli EFSA ma sprostać rosnącemu zapotrzebowaniu w zakresie wiedzy naukowej stanowiącej podstawę rozporządzeń, zwłaszcza w odniesieniu do zezwoleń na żywność, pasze lub substancje, lub wniosków, np. o naukowe uzasadnienie oświadczeń zdrowotnych, profili żywieniowych, ocen zawartości pestycydów, najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości, dodatków paszowych, dodatków do żywności oraz organizmów zmodyfikowanych genetycznie. Czynniki środowiskowe również będą ważnymi składnikami oceny, podobnie jak czynniki związane z ochroną zdrowia, np. w odniesieniu do pestycydów.

Aby Urząd mógł wywiązać się z tej najważniejszej części swoich kompetencji, zasoby przeznaczone na wydawanie zezwoleń muszą być traktowane priorytetowo. W związku z tym Urząd podejmie współpracę z instytucjami UE i zainteresowanymi stronami w celu dokładnego wskazania obciążenia pracą, ustalania realnych terminów oraz zadbania o wyraźne określenie kryteriów składania wniosków. Urząd będzie dążył do zapewnienia wydajności oraz skuteczności systemów i organizacji pracy związanych z zarządzaniem zezwoleniami, w miarę możliwości korzystając z pomocy państw członkowskich i innych agencji europejskich, aby zagwarantować wysoką jakość swoich opracowań naukowych.

Wysoka jakość bieżącej oceny

CELE	INICJATYWY	WSKAŹNIKI SUKCESU
1. Zapewnienie wydajnej i sprawnej organizacji pracy w zakresie wydawania zezwoleń	Systematyczny przegląd procedur wewnętrznych, dotyczących rozpatrywania wniosków Nawiązanie naukowej współpracy z państwami członkowskimi i zapewnienie pełnego uwzględnienia ich wkładu w myśl art. 36 i innych mechanizmów współpracy	Terminowe dostarczanie opinii naukowych w zakresie wniosków i przeglądów substancji Liczba projektów związanych z art. 36 oraz zamówieniami publicznymi
2. Optymalne wykorzystanie zasobów w ramach EFSA i państw członkowskich	Współpraca z instytucjami UE, przemysłem i innymi zainteresowanymi stronami w celu lepszego przewidywania potrzeb i procesów w zakresie obciążenia pracą, informacji i danych Współpraca z państwami członkowskimi i organami międzynarodowymi w celu zapewnienia dostępu do wiedzy specjalistycznej, danych i informacji	Większy wskaźnik planowania obciążenia pracą Poprawa dostępu do danych i informacji
3. Zapewnienie jakości ocen EFSA	Wdrożenie programu przeglądu jakości i działań następczych	Lepsze wyniki programu przeglądu jakości

4.

3

Koordinacja zestawiania, rozpowszechniania i analizy danych w dziedzinach należących do kompetencji EFSA

Zadania Urzędu to: zestawianie, analiza i rozpowszechnianie europejskich danych i informacji związanych z bezpieczeństwem żywności i pasz oraz powiązanych obszarów. EFSA koordynuje wymianę informacji z obecnymi 27 państwami członkowskimi UE, z korzyścią dla oceniających ryzyko, innych agencji europejskich, europejskich i krajowych podmiotów zarządzających ryzykiem, organizacji międzynarodowych oraz organizacji z krajów trzecich, zainteresowanych stron i konsumentów w Europie.

Aby działalność EFSA w zakresie gromadzenia, zestawiania i analizy danych dała odpowiedź na różne rodzaje ryzyka wynikające z globalizacji, podróży, imigracji, zmian klimatycznych i innowacji, Urząd musi wcześniej wykryć pojawienie się nowego lub ponowne wystąpienie już zaistniałego ryzyka dotyczącego dostaw żywności. Ponadto musi przyczynić się do podniesienia poziomu ochrony zdrowia niezależnie od tego, czy takie ryzyko jest związane z towarami będącymi w obrocie na rynku wewnętrznym, czy międzynarodowym. Urząd będzie pracował nad tworzeniem sieci z agencjami krajowymi i międzynarodowymi w celu uzyskania spójnych zasad gromadzenia danych, aby były porównywalne i przydatne, pomagały określać pojawiające się rodzaje ryzyka i stanowiły solidną podstawę doradztwa naukowego.

Zarządzanie danymi Unii Europejskiej

CELE	INICJATYWY	WSKAŹNIKI SUKCESU
1. Stworzenie i zapewnienie dostępu do ogólnoeuropejskich baz danych w dziedzinach objętych kompetencjami EFSA	<p>Budowa ogólnoeuropejskiego wykazu baz danych i, w miarę potrzeby, podejmowanie inicjatyw</p> <p>Ustalone priorytety odnośnie do projektów gromadzenia danych</p>	<p>Liczba sprawozdań wydanych przez EFSA i państwa członkowskie z wykorzystaniem europejskich baz danych koordynowanych przez EFSA</p> <p>Projekty gromadzenia danych dostarczane w ustalonych terminach</p>
2. Zwiększenie zdolności EFSA do określania pojawiającego się ryzyka	<p>Gromadzenie i analiza danych na temat potrzeby pojawiającego się ryzyka obejmująca zdolność do badań horyzontalnych</p> <p>Tworzenie sieci w związku z pojawiającym się ryzykiem, obejmujących organy krajowe, organizacje międzynarodowe i agencje UE</p>	<p>Dostarczanie podmiotom zarządzającym ryzykiem corocznych sprawozdań dotyczących pojawiającego się ryzyka</p>

4.

4

Czołowa pozycja EFSA w obszarze metodologii i praktyk oceny ryzyka w Europie i na świecie

Ocena ryzyka jako dziedzina nieustannie się rozwija. Nowe technologie produkcji żywności (m.in. nanotechnologia i klonowanie) oraz postęp metodologiczny (jak w przypadku genomiki i proteomiki) wytyczają nowe cele. Praktyki oceny ryzyka w UE są zróżnicowane. Dotarcie do wiedzy specjalistycznej, którą mogą udostępnić organy krajowe, nadążanie za postępem w nauce i technologii, wypracowanie zdolności do przewidywania innowacji i zmian w polityce umożliwią Urzędowi zajmowanie czołowej pozycji w nauce i wytyczaniu priorytetów długoterminowych. EFSA będzie współdziałać z państwami członkowskim, innymi agencjami europejskimi i Wspólnym Centrum Badawczym Komisji Europejskiej, aby stawić czoło nowym wyzwaniom, ujedynolicić metodologię oceny ryzyka oraz stać się punktem odniesienia w sprawach związanych z oceną ryzyka na obszarze całej Europy.

Współpracując ze wszystkimi partnerami w Europie i poza jej granicami, Urząd będzie promował nową, zharmonizowaną metodologię oceny ryzyka i prowadził wymianę informacji naukowych z państwami członkowskimi. W związku ze zwiększeniem pracy związanej z oceną ryzyka środowiskowego i długotrwałych skutków Urząd zostanie zobligowany do oceny swojej pracy w tych obszarach. Aby odzwierciedlić kontekst międzynarodowy, będzie musiał wywierać wpływ na najlepsze praktyki międzynarodowe, a także w miarę możliwości i potrzeby odgrywać rolę w globalnej harmonizacji w kontekście uznania na świecie. W celu zwiększenia swojego potencjału Urząd zajmie się organizowaniem szkoleń. Będzie korzystał z wydarzeń naukowych, zwiększając wiedzę na temat praktyk oceny ryzyka. Ponadto będzie poddawał rzetelnym przeglądom efekty swojej pracy, opierając się na systemach opracowanych na przełomie 2007 i 2008 r., i rozważać inne inicjatywy w tym zakresie, nieustannie dążąc do poprawy swoich procesów i metodologii.

Międzynarodowy punkt odniesienia

CELE	INICJATYWY	WSKAŹNIKI SUKCESU
1. Harmonizacja i rozwój metodologii oceny ryzyka w Europie	Opracowanie i uzgodnienie z państwami członkowskimi oraz innymi organami europejskimi ogólnego podejścia do harmonizacji	Zaangażowanie EFSA w najważniejsze europejskie projekty harmonizacyjne opracowane na podstawie ogólnego planowania
2. Zapewnienie pełnego zaangażowania EFSA na forum międzynarodowym w celu aktualizacji swojej wiedzy w zakresie innowacji w odniesieniu do oceny ryzyka oraz aktywnego uczestniczenia w opracowywaniu metodologii oceny ryzyka	Kontynuowanie działań perspektywicznych i dialogu ze środowiskiem badawczym, zainteresowanymi stronami i organizacjami międzynarodowymi Organizowanie wydarzeń naukowych i warsztatów szkoleniowych w celu umocnienia i zwiększenia ogólnego potencjału i pozycji EFSA w środowisku zajmującym się oceną ryzyka	EFSA może sprostać problemom związanym z oceną ryzyka i opracować wytyczne w odpowiednim czasie Wdrożenie programu szkoleń i sympozjów naukowych

4.

5

Wzmacnianie zaufania do EFSA i systemu bezpieczeństwa żywności UE poprzez efektywne przekazywanie informacji o ryzyku oraz dialog z partnerami i zainteresowanymi stronami

Głównym zadaniem Urzędu jest budowanie zaufania do EFSA. Ponadto Urząd zobowiązuje się do zapewnienia przejrzystości i otwartych konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami. Będzie również nadal działał na rzecz zwiększenia świadomości roli, jaką odgrywa w systemie bezpieczeństwa żywności UE i ochronie konsumentów. Wspólnie z podmiotami przekazującymi informacje o ryzyku w państwach członkowskich oraz w porozumieniu z podmiotami zarządzającymi ryzykiem i zainteresowanymi stronami na szczeblu europejskim EFSA będzie promować rozpowszechnianie istotnych, adekwatnych i spójnych informacji na temat swojej pracy i wypełniać zadania w zakresie przekazywania informacji o ryzyku w łańcuchu dostaw żywności, zarówno w normalnych warunkach, jak i podczas kryzysu. EFSA będzie kontynuować monitorowanie postrzegania ryzyka i potrzeb konsumentów w zakresie informacji na temat bezpieczeństwa żywności i pasz oraz zdrowej diety, a także dążyć do ich zrozumienia. Ponadto będzie opierać się na przejrzystości i otwartości oraz dążyć do podejmowania inicjatyw w celu zmniejszenia różnic pomiędzy nauką a postrzeganiem, a także pogłębiania zrozumienia nauki będącej podstawą zarządzania ryzykiem.

Dialog i komunikacja

CELE	INICJATYWY	WSKAŹNIKI SUKCESU
1. Zwiększenie zaufania do EFSA i ogólnie do systemu bezpieczeństwa żywności UE	<p>Pogłębienie wiedzy EFSA o głównych potrzebach konsumentów i postrzeganiu ryzyka</p> <p>Zwiększenie zasięgu EFSA w państwach członkowskich poprzez sieci forów doradczych i punktów kontaktowych oraz wspólne inicjatywy w zakresie przekazywania informacji</p>	<p>Badania przeprowadzone przez Eurobarometr dotyczące postrzegania ryzyka i analiza wyników</p> <p>Świadomość i zaufanie do pracy EFSA ocenione w badaniu docelowych odbiorców</p>
2. Zwiększenie spójności i znaczenia informacji o ryzyku w całej UE	<p>Dalszy rozwój sieci wymiany informacji z Komisją Europejską i państwami członkowskimi, w tym mechanizmów wczesnego ostrzegania i koordynacji działań w zakresie przekazywania informacji</p> <p>Wsparcie opracowywania komunikatów dostosowanych do potrzeb odbiorców krajowych z pomocą krajowych punktów kontaktowych</p>	<p>Ocena spójności komunikatów o ryzyku mierzonej za pomocą analizy wyników monitoringu mediów</p> <p>Ocena adekwatności informacji poprzez badanie użytkowników i odbiorców docelowych</p>
3. Intensywny dialog z zainteresowanymi stronami	<p>Dalszy rozwój działań EFSA podejmowanych wspólnie z zainteresowanymi stronami</p> <p>Kontynuacja dialogu z zainteresowanymi stronami na temat priorytetów, programów i harmonogramów pracy EFSA</p>	<p>Liczba konsultacji z zainteresowanymi stronami</p> <p>Systematyczny przegląd działań podejmowanych przez zainteresowane strony</p>

4.

6

Zapewnienie zdolności reagowania, wydajności i skuteczności EFSA

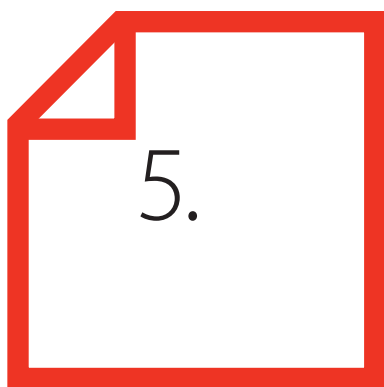
Zasoby EFSA zostały określone w kontekście perspektywy finansowej na lata 2007–2013, zgodnie z którą Urząd osiągnie pełną wydajność operacyjną w okresie 2009–2010⁴⁷. Aby sprostać przyszłym wyzwaniom i zwiększyć zdolność reagowania, Urząd zadba o to, aby jego systemy zarządzania i infrastruktura były efektywne, zasoby przydzielane optymalnie, natomiast organizacja mogła pokonywać przeszkody. Urząd zapewni wydajność i sprawność procesów oraz będzie dążyć do poprawy systemów planowania, ustalania priorytetów, monitorowania i przekazywania informacji w celu zagwarantowania prawidłowego zarządzania i efektywności pod względem kosztów. EFSA musi zachęcić do pracy w jej szeregach wyspecjalizowany personel oraz ekspertów, aby spełniać powierzone zadania. Urząd będzie pracować nad zapewnieniem inspirującego i przyjaznego środowiska pracy przy wsparciu odpowiednich osób i stosowaniu polityki rozwoju zawodowego. Ponadto podejmie ścisłą współpracę z lokalnymi i krajowymi organami administracji Włoch w celu zapewnienia prawidłowego uwzględnienia kwestii kluczowych dla personelu (np. Szkoła Europejska i projekt ostatecznej siedziby Urzędu), a także zagadnień podstawowych zarówno dla personelu, jak i dla ekspertów (np. połączenia komunikacyjne z Parmą).

⁴⁷ Załączniki II i III.

Elastyczność, wydajność, efektywność

CELE	INICJATYWY	WSKAŹNIKI SUKCESU
1. Zapewnienie odpowiednich systemów zarządzania i infrastruktury, które można dostosować do zmian w zakresie priorytetów i środowiska operacyjnego	Ciągłe monitorowanie i ocena systemów, wskazywanie udoskonaleń i wdrażanie zmian	Przydatność i terminowość produktów EFSA
2. Zapewnienie inspirującego i satysfakcjonującego środowiska pracy zarówno personelu, jak i ekspertów	Analiza wyników rocznej oceny środowiska pracy EFSA i realizacja wskazanych działań Przeprowadzenie corocznego przeglądu warunków pracy ekspertów, który oceni skuteczność EFSA we wspieraniu ich pracy. Analiza wyników i realizacja wskazanych działań	Wskaźnik rotacji personelu Wskaźnik satysfakcji personelu Wskaźnik ponownego ubiegania się ekspertów o członkostwo w panelu Wskaźnik satysfakcji ekspertów
3. Zapewnienie zdolności reagowania EFSA	Systematyczny przegląd procedur gotowości w sytuacjach kryzysowych Przegląd procedur przyspieszonych w razie pilnego zapotrzebowania na doradztwo naukowe	Aktualizowany podręcznik reagowania w sytuacjach kryzysowych i nadzwyczajnych oraz pozytywna realizacja działań w sytuacjach kryzysowych Szybkie reagowanie na pilne kwestie związane z bezpieczeństwem żywności

Wnioski

Niniejszy Plan strategiczny został opracowany po konsultacjach z zainteresowanymi stronami, Komisją Europejską, Parlamentem Europejskim, forum doradczym EFSA, państwami członkowskimi, agencjami europejskimi, Wspólnym Centrum Badawczym i Komitetem Naukowym, a także został przedłożony do konsultacji publicznych na stronie internetowej EFSA. W planie przedstawiono ewoluującą wizję organizacji i określono pozycję założoną do uzyskania w 2013 r. — organizacji, która jest uznawana na całym świecie i obdarzona zaufaniem jako europejski organ referencyjny ds. oceny ryzyka. Tworzy on solidne i wydajne sieci z państwami członkowskimi w dziedzinach należących do jego kompetencji, a także zapewnia podstawy naukowe potrzebne podmiotom zarządzającym ryzykiem jak najszybciej i w jak najbardziej efektywny i właściwy sposób oraz dostarcza konsumentom w Europie rzeczywistą wartość.

EFSA będzie nadal pracować nad podejściem zaproponowanym w niniejszym dokumencie, aby postrzegać wyzwania, istotne osiągnięcia w nauce, pojawiające się kwestie i zmienne środowisko polityczne z perspektywy długoterminowej oraz wypracować kompleksowy przegląd sytuacji w celu dostosowywania swoich priorytetów i podejmowanych prac.

Roczne programy pracy EFSA zostaną wyraźnie powiązane z Planem strategicznym. Dzięki temu krótko- i długoterminowe działania będą bezpośrednio ze sobą związane, co pozwoli na ocenę ich postępu z perspektywy planowania długoterminowego. Należy przeprowadzić monitorowanie i ocenę postępu wdrażania niniejszego Planu strategicznego, a także wprowadzić modyfikacje w celu dostosowania planu do zmieniających się okoliczności.

Załącznik I

Słowniczek pojęć

AFC	(Były) Panel ds. dodatków do żywności, aromatów, substancji przydatnych w przetwarzaniu i materiałów pozostających w kontakcie z żywnością
ANS	Panel ds. dodatków do żywności i składników pokarmowych dodawanych do żywności
CEF	Panel ds. materiałów pozostających w kontakcie z żywnością, enzymów, aromatów oraz substancji przydatnych w przetwarzaniu
ECDC	Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób
ECHA	Europejska Agencja Chemikaliów
EEA	Europejska Agencja Ochrony Środowiska
EMEA	Europejska Agencja Leków
EPPO	Europejska i Śródziemnomorska Organizacji Ochrony Roślin
FAO	Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa
FEEDAP	Panel ds. dodatków paszowych oraz środków lub substancji wykorzystywanych w paszach dla zwierząt
FSANZ	Standardy żywnościowe dla Australii i Nowej Zelandii
IPCC	Międzynarodowy Zespół ds. Zmian Klimatu
IPPC	Międzynarodowa Konwencja Ochrony Roślin
JECFA	Wspólny komitet ekspertów FAO/WHO ds. substancji dodatkowych do żywności
JEMRA	Wspólne posiedzenia ekspertów FAO/WHO w sprawie oceny zagrożeń mikrobiologicznych
JMPR	Wspólne posiedzenia ekspertów FAO/WHO w sprawie pozostałości pestycydów
WBC	Wspólne Centrum Badawcze
NDA	Panel ds. produktów dietetycznych, żywienia i alergii
NGO	Organizacje pozarządowe
NZFSA	Agencja Bezpieczeństwa Żywnościowego Nowej Zelandii
OECD	Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju
OIE	Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt
USDA	Departament Rolnictwa Stanów Zjednoczonych
USEPA	Agencja Ochrony Środowiska Stanów Zjednoczonych
USFDA	Agencja ds. Żywności i Leków Stanów Zjednoczonych
WHO	Światowa Organizacja Zdrowia
WTO	Światowa Organizacja Handlu

Załącznik II

Obowiązujące prawodawstwo odnoszące się do EFSA oraz przygotowywane przepisy, które mogą mieć wpływ na EFSA⁴⁸

I - Obowiązujące prawodawstwo

Rozporządzenie ustanawiające EFSA

Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające główne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

Środki wykonawcze do rozporządzenia (WE) nr 178/2002

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1304/2003 z dnia 11 lipca 2003 r. w sprawie procedury stosowanej przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności do kierowanych do niego wniosków o wydanie opinii naukowej (Dz.U. L 185 z 24.7.2003, s. 6).

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2230/2004 z dnia 23 grudnia 2004 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia (WE) nr 178/2002 dotyczącego sieci organizacji zajmujących się dziedzinami wchodzącymi w zakres misji Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (Dz.U. L 379 z 24.12.2004, s. 64).

Inne horyzontalne akty prawne

Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 13).

Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006 — Sprostowanie do Dz.U. L 136 z 29.5.2007, s. 3).

1999/468/WE: Decyzja Rady z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23).

⁴⁸ Wykaz jest niepełny

Załącznik II

Organizmy zmodyfikowane genetycznie

Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1).

Rozporządzenie (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczące możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniające dyrektywę 2001/18/WE (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24).

Dyrektywa 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1–39).

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 641/2004 z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącego się do wniosków o zatwierdzenie nowego typu żywności i paszy genetycznie zmodyfikowanej, powiadamiania o istniejących produktach oraz przypadkowym lub technicznie nieuniknionym występowaniu materiału genetycznie zmodyfikowanego, który pomyślnie przeszedł ocenę ryzyka.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1852/2001 z dnia 20 września 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady udostępniania opinii publicznej niektórych informacji oraz ochrony informacji przekazywanych na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 258/97 (Dz.U. L 253 z 21.9.2001, s. 17–18).

Załącznik II

Pestycydy

Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1–32).

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 451/2000 z dnia 28 lutego 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady realizacji drugiego i trzeciego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25).

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1490/2002 z dnia 14 sierpnia 2002 r. ustanawiające dalsze szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 451/2000 (Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23).

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2229/2004 z dnia 3 grudnia 2004 r. ustanawiające dodatkowe szczegółowe zasady wdrażania czwartego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 379 z 24.12.2004, s. 13).

Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1).

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 647/2007 z dnia 12 lipca 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2229/2004 ustanawiające dodatkowe szczegółowe zasady wdrażania czwartego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 151 z 13.6.2007, s. 26).

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1095/2007 z dnia 20 września 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1490/2002 ustanawiające dodatkowe szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz rozporządzenie (WE) nr 2229/2004 ustanawiające dodatkowe szczegółowe zasady wdrażania czwartego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 246 z 21.9.2007, s. 19).

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale nie włączonych do załącznika I do tej dyrektywy (Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5–12).

Załącznik II

Ochrona roślin

Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1).

Żywnie zwierząt

Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29).

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 429/2008 w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie sporządzania i przedstawiania wniosków oraz oceny dodatków paszowych i udzielania zezwoleń na dodatki paszowe (Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 1).

Dyrektywa (WE) nr 2002/32 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych (Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 10).

Rozporządzenie (WE) 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi zostało przyjęte w dniu 3 października 2002 r. (Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 0001).

Dyrektywa Rady 93/74/EWG w sprawie pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych (Dz.U. L 237 z 22.9.1993).

Załącznik II

Ochrona zdrowia zwierząt

Rozporządzenie (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiające wymagania dotyczące higieny pasz (Dz.U. L 35 z 8.2.2005, s. 1).

Dyrektywa 2003/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2003 r. zmieniająca dyrektywę Rady 86/609/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów doświadczalnych i innych celów naukowych (Dz.U. L 230 z 16.9.2003, s. 32).

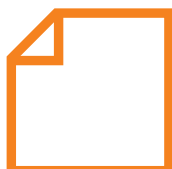
Dyrektywa Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylająca dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 92/46/EWG (Dz.U. L 306 z 22.11.2003, s. 1).

Dyrektywa Rady 91/629/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt (Dz.U. L 340 z 11.12.1991, s. 28). Zgodnie z wymogami art. 6 nie później niż do dnia 1 stycznia 2006 r. Komisja przedstawi Radzie raport, przygotowany na podstawie naukowej opinii, na temat systemu (systemów) intensywnego hodowania, które są zgodne z wymogami dotyczącymi warunków utrzymania cieląt.

Środki aromatyzujące

Rozporządzenie (WE) nr 2065/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków aromatyzujących dymu wędzarniczego używanych lub przeznaczonych do użycia w środkach spożywczych lub na ich powierzchni (Dz.U. L 309 z 26.11.2003).

Dyrektywa Rady 88/388/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków aromatyzujących przeznaczonych do użytku w środkach spożywczych i materiałów źródłowych służących do ich produkcji (Dz.U. L 184 z 15.7.1988, s. 61).

Załącznik II

Dodatki do żywności

Dyrektywa Rady 89/107/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących dodatków do środków spożywczych dopuszczonych do użycia w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 27).

Dyrektywa 94/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1994 r. w sprawie barwników używanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 237 z 10.9.1994, s. 0013).

Dyrektywa 94/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1994 r. w sprawie substancji słodzących używanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 237 z 10.9.1994, s. 3).

Dyrektywa 95/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lutego 1995 r. w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz.U. L 61 z 18.3.1995, s. 1).

Dyrektywa 2006/52/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. zmieniająca dyrektywę 95/2/WE w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące oraz dyrektywę 94/35/WE w sprawie substancji słodzących używanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 1022)

Suplementy żywnościowe

Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwiec 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183 z 12.7.2003, s. 51).

Materiały przeznaczone do kontaktu z żywnością

Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4).

Zanieczyszczenia

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5).

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności (Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1).

Załącznik II

Etykietowanie żywności

Dyrektywa 2000/13/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29).

Dyrektywa Komisji 96/8/WE z dnia 26 lutego 1996 r. w sprawie żywności przeznaczonej do użycia w dietach o obniżonej energetyczności (Dz.U. L 55 z 6.3.1996, s. 22).

Dyrektywa Rady 90/496/EWG z dnia 24 września 1990 r. w sprawie oznaczania wartości odżywczej środków spożywczych (Dz.U. L 276 z 6.10.1990, s. 40).

Dyrektywa Rady 89/398/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego (Dz.U. L 186 z 30.6.1989, s. 27).

Żywnienie zwierząt

Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (sprostowanie opublikowane w Dz.U. L 404 z 18.1.2007, s. 12).

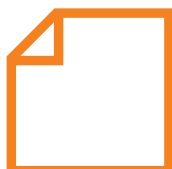
Rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji (Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 26).

Dyrektywa Rady 89/398/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego (Dz.U. L 186 z 30.6.1989, s. 27).

Zagrożenia biologiczne

Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 273 z 10.10.2002).

Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1).

Załącznik II

Choroby odzwierzęce

Dyrektywa 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniająca decyzję Rady 90/424/EWG i uchylająca dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 31).

Rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 1).

Nowa żywność

Rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności (Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 1).

Preparaty dla niemowląt

Dyrektywa Komisji 91/321/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie preparatów dla niemowląt i preparatów pochodnych (Dz.U. L 175 z 4.7.1991, s. 35).

II - Przygotowywane akty prawne

Rozpuszczalniki do ekstrakcji

Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych Państw Członkowskich dotyczących rozpuszczalników do ekstrakcji stosowanych w produkcji środków spożywczych i składników żywności COM (2008) 0154.

Środki ochrony roślin

Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin COM (2006) 388 wersja ostateczna.

Nowa żywność

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nowej żywności i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr XXX/XXXX; (uchylającego rozporządzenie (WE) nr 258/97); COM(2007)0872.

Załącznik II

Dodatki do żywności, enzymy i środki aromatyzujące

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków aromatyzujących i niektórych składników żywności o własnościach aromatyzujących do użycia w i na środkach spożywczych oraz zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91, rozporządzenie (WE) nr 2232/96 i dyrektywę 2000/13/WE; COM/2006/0427 wersja ostateczna.

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodatków do żywności (uchylającego dyrektywy 62/2645/EWG, 65/66/EWG, 78/663/EWG, 78/664/EWG, 81/712/EWG, 89/107/EWG, 94/35/WE, 94/36/WE i 95/2/WE, decyzje 292/97/WE i 2002/247/WE); COM/2006/0428 wersja ostateczna.

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie enzymów spożywczych i zmieniającego dyrektywę Rady 83/417/EWG, rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999, dyrektywę 2000/13/WE oraz dyrektywę Rady 2001/112/WE; COM/2006/0425 wersja ostateczna.

Wniosek dotyczący rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących do żywności; COM/2006/0423 wersja ostateczna.

Ochrona zdrowia zwierząt

Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 96/22/WE dotyczącą zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym COM (2007) 0292.

Pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady określającego wspólnotowe procedury ustanawiania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 2377/90, COM (2007) 194.

Załącznik III

BUDŻET I PERSONEL (2002–2008)							
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008*
Budżet (zrealizowany)							
Budżet dostępny	b.d.	12,6	29,1	36,8	40,2	52,2	66,4
Budżet zrealizowany	b.d.	9,9	21,2	29,7	36,4	47,5	64,2
Liczba pracowników (stan faktyczny)							
PZ	45	49	138	194	250	300	335
PT + U	0	26	101	124	173	273	318
OEK, PK	5	30	24	36	55	37	77
Personel ogółem (w tym OEK, PK)	5	56	125	160	228	310	395
PZ – poziom wykonania	0%	53%	73%	64%	69%	91%	95%

* Aktualne dane na podstawie raportu Annual Activity Report 2008

Załącznik IV

BUDŻET I PERSONEL (2009–2013*)					
	2009	2010	2011	2012	2013
Budżet planowany					
Budżet dostępny	73.0	74.4	76.6	77.5	79.0
Liczba pracowników (przewidywana)					
PZ	355	360	365	370	375
OEK, PK	105	105	107	108	110
Personel ogółem (w tym OEK, PK)	460	465	472	478	485

PZ: Plan zatrudnienia
PT: Pracownik tymczasowy
U: Urzędnik

OEK: Oddelegowany ekspert krajowy
PK: Personel kontraktowy

* Źródło: Perspektywa finansowa na lata 2007–2013

© European Food Safety Authority, 2009

ISBN: 978-92-9199-118-1

DOI: 10.2805/35582

O ile nie stwierdzono inaczej, reprodukcja jest dozwolona pod warunkiem podania źródła. Punkty widzenia lub opinie wyrażone w niniejszej publikacji niekoniecznie stanowią reprezentację w znaczeniu prawnym oficjalnego stanowiska Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (European Food Safety Authority). Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności za jakiegokolwiek błąd lub niedokładność, które mogą wystąpić w tym dokumencie.

 efsa
European Food Safety Authority

Largo N. Palli 5/A
43100 Parma
Włochy

Tel.: +39 0521 036 111
Faks: +39 0521 036 110
www.efsa.europa.eu

